

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. VI. Indecorum viro comam alere. notabile super eà re Gottefridi Episcopi factum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

CAPVT VI.

*Indecorum viro comam alere. notabile super
eâre Gottefridi Episcopi factum.*

DE pilleo transeo ad Comam. Hæc enim se primùm offert in aperto capite. De virili comâ generatim docuit Apostolus: *Vir si comam nutriat ignominia est illi.* Vbi noto ex communi Interpretum, neque hoc loco, neque superiore, adlegare Apostolum præceptum aliquod iuris naturæ aut diuini positiui; quo obligetur vir aut reuelato esse capite, aut detonsâ comâ: sed tantum indicare, quid quemque sexum, (quando aliud necessitas aut ratio non suadent) iuxta naturæ inclinationem magis deceat. Quâ tamen non obstâte, multis gentibus mos fuit, viros comam promittere. Inde nomen Galliæ comatæ. Et apud Romanos ante tempora Scipionis Africani, ignoti tonsores: Semper tamen vbiuis gentium probro datum, comam calamistrare. Contra
hanc

2. Cor.
11.

Vide
Rhod.
L. 6. c. 29.

hanc mollitiem est illud Scripturæ, *Non* Leuit. 19
attondebitis in rotundum caput vestrum.

Quid enim sibi velit hæc prohibitio ex-
 presserunt Interpretes septuaginta, qui
 vertunt: *Non concinnabitis caput vestrum.*

Infame enim & fornicem redolens; quia
nemo comatus (inquit Synesius) *qui idem* Synesius
Encomio
caluitici.
Et Rho-
dig. l. 8. c.
29.
non sit cinadus.

Talia lascivæ faciant, concede, puellæ,

Aut si quis malè vir, querit habere virū.

Est in hac re notabile factum Godefridi Sivius
Et Mo-
lanus 8.
Novemb.
 Ambianensis Episcopi. Conuenerat Au-
 domaropolim Robertus Flādriæ Comes,
 Dux itineris Hierosolymitani, comitanti-
 bus vtriusq; ordinis proceribus. inter quos
 iste Godefridus: petijt Comes ab eo offerri
 sacrificium in Christi natàli die. Fecit. Post
 lectionem Euangelij, cū iam ventum esset
 ad oblationem, vir Dei omnium dona re-
 iecit, qui instar muliercularum intonsâ e-
 rant comâ. Quo facto permoti, & cognitâ
 Antistitis autoritate, certatim gladijs &
 cultris sibi capillū abscindebant. miseros se
 existimâtes, si ob comâ, tâti viri benedic-

20 DE VETERE CLERICORVM
tione priuarentur. Et in Actis S. Sebastia-
ni de Torquato mentiēte se Christianum,
dixit Tiburtius ad Iudicem Fabianū, *Credi-
disne, vir illustrissime, hunc Christianum, qui
in corporis sui lenocinio moliendo capitis sim-
brias admittit? qui tonsorem diligit? qui sca-
pulis molliter gētit? nunquam tales pestes
Christus dignatus est habere seruos suos. Sed
hæc parerga sunt, redeo ad comam Cleri-
corum. De quâ Anicetus Papa ex aucto-
ritate & institutione Apostolicâ statuit.
Ne Clerici eam nutriant, (intelligo more
muliebri) sed caput desuper in modum spha-
ræ radant. Et est recepta Catholicorum
sententia, Coronam Clericorum manare
ab Apostolico instituto.*

C A P V T VII.

*Rationes plures hic adlegata Corona Cleri-
calis, ac data satisfactio quibusdam dubi-
tatiunculis.*

*in Gem-
ma ani-
mæ. c.
194.*

RATIONES huius coronæ apud va-
rios variæ. Honorius Augustod. pri-
mam